

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 48. Molitio contra Clerum Angliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

cientem. Cum hanc deesse sibi dicerent, orabamus efflictim, ut mitterent e suo numero quosdam, qui eam afferrent. Negabant se credere, suum Dominum cessionis viam initurum. Ita rem enarrabat Innocentius.

Sæcul. [XV].
A. C. 1405.

§. XLVIII.

Molitio contra Clerum Anglicæ.

Anglorum Rex Henricus sub festum S. Fidei diem 6 Oct. 1404 Senatum habuit. In litteris convocationis mandaverat Pro-Comitibus, ut ne regni juribus eruditos Nobiles eo mitterent; quia solum de acquirendis pecuniis ageretur: & vero hic conventus dicebatur senatus rudium. Postquam Henricus exposuerat se indigere subsidiis ad propulsandum bellum imminens: hi bardi Nobiles nihil ei suadebant aliud, quam ut omnia regni sui bona ecclesiastica suo fisco addiceret. Nos enim, ajebant, bona nostra sæpe impendimus in usus regios, & corpora nostra bellicis laboribus, ac periculis objecimus interim, dum Clerus domi manebat in otio, nec opem Regi ferebat suo. Magna de hac re contentio Clerum inter ac Ordinem Nobilium nascebatur: & Thomas Aruntinius Archiepiscopus Cantuariensis dicebat: Clerus nunquam non ad Regis emolumentum tantundem contribuit,

Sæcul. XV.
A.C. 1405.

tribuit, quantum laici: sæpe decimam partem, aut decimam quintam solvit: ac belli tempore clientes fiduciariorum, qui sequantur Regem, non pauciores mittit, quam laici. Præterea diu noctuque sacrificia, & preces peragimus pro salute Regis, & omnium, qui ei serviunt. Is, qui Nobilium nomine loquebatur, oris specie, vocisque sono indicabat, se preces Ecclesiæ haud magni facere. Subjungebat Thomas: Video, quo vergat fortuna regni: quia spernuntur preces, quæ Deum reddunt propitium: sine religione nullum unquam imperium diu stetit. Nobilium Orator erat Eques Joannes Cheinius, qui, cum esset Diaconus, rediisse ad vitam profanam ferebatur.

Ragn. 1405
n. 12.

Benedicti Legati relicta post electum Innocentium Roma Florentiæ subsistebant: unde Romam redeundi copiam petebant de concordia Ecclesiæ acturi. Tum Papa Innocentius epistolam similem illi, quam ad Universitatem Parisiensem miserat, Florentiæ, ac Fesularum Episcopis, duobusque aliis Doctoribus scripsit conquerens, quod Benedicti Legati dixissent se nullam habere potestatem approbandi cessionis viam, nec proposuissent aliam, præter Paparum congressum. Rem ad concilium rejiciebat in Calendas Novembris indictum; jubebatque duos Præsules ea, quæ hac in re Romæ acta fuif-

fuiſſent, in lucem proferre. Dabat 23 Sæcul. XV.
Apr. 1405. A. C. 1405.

§. XLIX.

Novi Cardinales Innocentii.

Die Veneris intra hebdomadem Pentecostes undecimo, vel potius duodecimo Junii Papa Innocentius creavit undecim Cardinales, octo Presbyteros, ac tres Diaconos. Primus erat Conradus Caracciolus Nobilis Neapolitanus, *Rayn. n. 7.* qui fuerat Patriarcha Gradinus, & Archiepiscopus Nicosianus, dein Melitenſis Episcopus, modo Cardinalis Presbyter de S. Chryſogono, ac supremus Ecclesiæ Romanæ Quæstor. Secundus, Angelus Corrarius Nobilis Venetus Constantinopolitanus Patriarcha honorarius, antehac a Bonifacio IX missus Neapolim ad Ladislaum Nuncius, modo Cardinalis Presbyter de S. Marcello, postmodum Papa sub nomine Gregorii XII.

Tertius de Quatuor Coronatis Fran- *Gall. Christ.*
ciscus ab anno 1389 per Bonifacium IX *to. I. p. 221.*
Burdigalensis Archiepiscopus. Quartus
de S. Martino *in Montibus* Jordanus Urſinus Archiepiscopus Neapolitanus. Quintus de S. Cruce *in Jerusalem* Joannes Melioratus, cui Papa suus patruus archiepiscopatum Ravennensem transmiserat. Sextus, Petrus Cretensis Mediolani Archi-